

GAZETA ŻŁOBKOWA

NR 11 / 2025

Drodzy Rodzice,

czas biegnie bardzo szybko i zanim się oglądnęliśmy już w nasze życie wkracza listopad. Oprócz liści z nieba coraz częściej będzie padał deszcz a i temperatura będzie się mocno wahać stąd proszę o odpowiedni ubiór dla dzieci. Jesień niestety należy do pory roku, w której obserwujemy wzrost zachorowań dlatego przypominamy o tym, aby przyprowadzać do placówki zdrowe dzieci. Dzieci, u których zauważymy objawy chorobowe i tak nie zostaną przyjęte lub zostaną odesłane do domu. Takie postępowanie jest podyktowane troską o wszystkie nasze dzieci w placówce oraz nasze żłobkowe Ciocie.

Bardzo też proszę o dokonywanie terminowych wpłat za żłobek. Przypominam, że opłat dokonujemy do 20 dnia kolejnego miesiąca ale oznacza to, że 20 – tego pieniądze muszą być już zaksięgowane na naszym koncie. Dodatkowo przypominam o zapisach w naszej umowie dotyczących zgłaszania nieobecności dziecka w placówce i sposobie naliczania opłat za wyżywienia.

W przypadku jakichkolwiek pytań, sugestii i ewentualnych uwag bardzo proszę o bezpośredni kontakt ze mną.

W kwestii organizacyjnej przypominam o moich dyżurach:

- *każdy wtorek w godzinach 14.00 – 15.00 w siedzibie na ul. 3 Maja 16,*
- *każdy czwartek w godzinach 8.15 – 9.15 w siedzibie na ul. Towarowej 61.*

Oczywiście w kwestiach wymagających niezwłocznego kontaktu postaram się spotkać z Wami jak najszybciej.

Elżbieta Orzechowska – Filipczyk
Dyrektor Żłobka Miejskiego
w Jaworznie

Co to jest integracja sensoryczna?

Człowiek w swoim świecie otoczony jest przez mnóstwo napływających z każdej strony bodźców. Codziennie widzimy i dotykamy olbrzymią ilość przedmiotów o różnych kształtach, kolorach, fakturach, słyszymy przeróżne dźwięki, smakujemy potrawy, czujemy intensywne zapachy, czujemy także swoje ciało. Te wszystkie czynności, które wykonujemy, wymagają zaangażowania ze strony układu sensorycznego – nie jest przecież tajemnicą, że człowiek odbiera świat poprzez zmysły. Prócz popularniejszych: dotyku, wzroku, węchu, smaku i słuchu, mamy jeszcze dwa zmysły: przedsionkowy i proprioceptywny. Choć są mniej znane od powyższych pięciu, to razem ze zmysłem dotyku są bazowymi systemami człowieka, na podstawie których dojrzewają pozostałe zmysły. Propriocepcja to inaczej czucie głębokie, pochodzące z więzadeł, mięśni, stawów i ścięgien, dzięki niej np. mając zamknięte oczy, potrafimy dotknąć palcem nosa albo precyzyjnie trafić widelcem do buzi. Zmysł przedsionkowy, zwany również zmysłem równowagi, odpowiada za czucie naszego ciała w przestrzeni czyli daje nam informację gdzie znajduje się nasze ciało względem przyciągania ziemskiego, wpływa na właściwe napięcie mięśniowe, prawidłową postawę ciała, koordynację, umiejętność czytania i wiele innych. System przedsionkowy nierozdzielnie współpracuje z systemem proprioceptywnym. Jeżeli w naszym organizmie wszystkie napływające z zewnątrz informacje są odbierane i przetwarzane poprawnie czyli proces integracji sensorycznej przebiega bez zakłóceń – widzimy świat jako przyjazne środowisko. Potrafimy trafnie ocenić sytuację, w której się znajdujemy i co najważniejsze, nasze reakcje są adekwatne do sytuacji, która nas spotkała. Sytuacja komplikuje się wówczas, kiedy nasz mózg ma problem z właściwym odbiorem i przetwarzaniem zewnętrznych bodźców. Kiedy przyjazny, lekki dotyk – boli, większość świata wokół bardzo intensywnie i często nieprzyjemnie pachnie, a własne ciało nie chce nas słuchać. To tylko wybrane przykłady zaburzeń związanych z rozwojem procesów integracji sensorycznej. Analizując powyższe przykłady, łatwo sobie wyobrazić jak bardzo utrudniają one funkcjonowanie człowieka w społeczeństwie. Odpowiadając na pytanie „Co to jest Integracja Sensoryczna?” – możemy śmiało powiedzieć, że to sposób porządkowania przez mózg informacji, odbieranych przez zmysły. Pozwala człowiekowi na celowe działanie, właściwe reakcje organizmu, umożliwia również selekcję informacji i odwołuje się do wcześniejszych doświadczeń.

Zaburzenia SI – rodzaje.

Zaburzenia modulacji sensorycznej:

są to problemy z regulacją odpowiedzi na stymulację. Osoby te reagują słabo lub nadmiernie, ponieważ układ nerwowy nie wie kiedy zwracać uwagę na bodźce, a kiedy je ignorować.

Zaburzenia różnicowania sensorycznego: osoby odczuwają zamieszanie co do źródeł doznań, czyli nie mogą rozróżnić siły i intensywności napływających bodźców. Może to prowadzić do trudności w określeniu położenia w przestrzeni, niezdarności, trudność w zauważeniu głodu lub trudność w rozróżnieniu liter i źródeł dźwięków.

Zaburzenia ruchowe o podłożu sensorycznym:

są to problemy z zadaniami, które wymagają kontroli motorycznej, takich jak trzymanie przedmiotów, siedzenie prosto czy utrzymanie równowagi.

Przyczyny dysfunkcji integracji sensorycznej.

Zaburzenia SI mogą być rezultatem predyspozycji genetycznych, działania substancji toksycznych oraz szkodliwych podczas ciąży, komplikacji podczas porodu. W późniejszym okresie rozwoju dziecka (po urodzeniu), często mówi się także o niekorzystnym wpływie długich pobytów w szpitalu, czynnikach środowiskowych, uwarunkowaniach kulturowych czy mocno ograniczonych interakcjach z rówieśnikami. Podaje się, że aktualnie problem zaburzeń SI może dotyczyć nawet 20% dzieci.

W jakim wieku pojawiają się objawy zaburzeń integracji sensorycznej?

Pierwsze objawy zaburzeń można zauważyć już u niemowlaka (płaczliwość, niepokój, problemy ze ssaniem pokarmu). U dziecka rocznego czy dziecka dwuletniego przejawem zaburzeń SI może być np. ograniczony repertuar żywieniowy, nietolerancja zabiegów pielęgnacyjnych (obcinanie włosów, paznokci, kremowanie), trudności w zasypianiu, zbyt intensywny odbiór wrażeń sensorycznych objawiający się płaczliwością. Bardzo ważne jest, aby zaburzenia sensoryczne u dziecka były zdiagnozowane jak najwcześniej i poddane zostały sprawnym działaniom terapeutycznym. Stwarza to olbrzymie możliwości na całkowite pozbycie się deficytów, a tym samym ich wpływu na funkcjonowanie w dorosłym życiu.

Zachowania, które wskazują na problemy z integracją sensoryczną:

Dziecko jest niespokojne, płaczliwe, ma kłopoty z zaśnięciem, często wybudza się w nocy.

Ma trudności z jedzeniem. Nie potrafi zorganizować sobie prostej zabawy.

Jest niezdarne, słabo skoordynowane, ma trudności z ubieraniem się.

Nie jest samodzielne. Unika kontaktu wzrokowego.

Ma problemy z utrzymaniem równowagi, często przewraca się na prostej drodze.

Często wpada na stojące przedmioty.

Ma problem z koncentracją uwagi, często się rozprasza.

Przyjmuje nieprawidłową postawę przy stoliku lub ławce – podpira głowę, zjeżdża z krzesła.

Jest nadruchliwe, nie może usiedzieć w jednym miejscu, często zmienia aktywności i pozycje ciała. Jest w ciągłym ruchu, potyka się o własne stopy.

Porusza się nieadekwatnie do sytuacji - zbyt wolno lub zbyt szybko.

Jest impulsywne, nadwrażliwe emocjonalnie, często się obraża, bywa uparte, niezadowolone bez przyczyny, ciężko zrozumieć przyczynę jego zachowania.

Trudno mu nauczyć się jazdy na rowerze, hulajnodze.

Przejawia duży lęk przed upadkiem lub wysokością, okazuje niepokój, gdy musi oderwać nogi od podłogi, np. wejść na schody.

Nie toleruje zabiegów higienicznych np.: mycie głowy, kąpiel, obcinanie włosów.

Nie lubi się przytulać ub przeciwnie nadmiernie obściskuje.

Zwykle odmawia ubierania nowych rzeczy, woli nosić stare rzeczy. Nie znosi metek.

Nadmiernie zwraca uwagę na brudne dłonie, unika brudzących zabaw.

Unika zabaw zespołowych z kolegami, rodzeństwem, jest kiepskim zawodnikiem w zespole.

Sprawia wrażenie, że nigdy się nie męczy lub wręcz przeciwnie męczy się bardzo szybko.

W nowym miejscu czuje się zagubione, potrzebuje sporo czasu by się odnaleźć w otoczeniu.

Nie znosi dotykać dłońmi lub stopami różnych faktur np. piasku, trawy.

Diagnoza zaburzeń sensorycznych. Do kogo się zgłosić?

W przypadku podejrzeń zaburzeń integracji sensorycznej, należy szukać terapeutów integracji sensorycznej. Terapia integracji sensorycznej, prowadzona przez terapeutów zajęciowych, ma na celu pomóc osobom z zaburzeniami w lepszym przetwarzaniu bodźców sensorycznych i radzeniu sobie z codziennymi wyzwaniami. Terapia ta może obejmować różnorodne ćwiczenia i aktywności, które są dostosowane do indywidualnych potrzeb pacjent.

Zasady stosowane w terapii SI:

- Indywidualne podejście.
- Bezpieczne środowisko.
- Zabawa i motywacja.
- Stopniowanie wyzwań.
- Wspieranie samoregulacji. Celem terapii jest pomoc dziecku w nauce samoregulacji, czyli zdolności do zarządzania własnymi reakcjami na bodźce sensoryczne.
- Współpraca z rodziną.
- Integracja z innymi terapiami. Terapia sensoryczna może być częścią szerszego planu terapeutycznego, który może obejmować terapię mową, terapię zajęciową czy fizjoterapię.
- Monitorowanie postępów. Regularna ocena i monitorowanie postępów dziecka są ważne, aby dostosować terapię i cele w miarę potrzeb.
- Edukacja i trening. Rodzice i opiekunowie powinni być szkoleni w zakresie technik i strategii, które mogą wspierać dziecko w codziennym życiu.
- Holistyczne podejście. Terapia sensoryczna powinna być częścią holistycznego podejścia do rozwoju dziecka, uwzględniającego jego emocjonalne, społeczne i fizyczne potrzeby.

